

съ тунузскыя посланикъ. Тъзи ауденція трая около половинъ часъ, и найподирь като си отиде посланикътъи слугата като издигна широка завѣса, извика съ высокъ гласъ номера 1. Естеванъ и Жуанъ д' Авила бѣхж введени въ тронната зала, на която великолѣпнѣто бѣ неимоверно. Отъ дѣсно и отъ лѣво въ равно разстояніе четири голѣмы врата закрыты съ завѣсы отъ червено кадифе водяхж къмъ стаятъ на царя и на принцове. Въ междиятъ на вратята имаше массы конто поддържахж сребърны свѣтильницы, статуйки и изящны вазы. Три голѣманесты полиелеи отъ кристалъ висяхж отъ позлатенныя таванъ. Надъ вратата обикаляше сичката зала богаты златъ вѣнецъ на който са виждахж богаты трофеи. На широкото пространство между него и тавана стѣнописанія много искусны представяхж множество человекы облечены въ разнытъ костюмы на сичкытъ народы. Тѣи Испанія бѣше олицетворила сичкытъ си на четири части на свѣта завоеванія. Найподирь къмъ горня край на залата са издигаше престолъ отъ злато и кадифе подъ великолѣпенъ покрывъ украсенъ съ различни эмблемы, отъ конто найзаблѣжителна бѣ онъзи конто представляше щъркъ, който си отваряше устата за да ладе храна на дилетата си. По срѣдата блѣсгахж гербоветъ на Испанія. Найподирь, два почивающы левове, горды левове на испанската монархія, бѣхж като неподвижны стражы на императорскыя престолъ. Широки и высоки прозорцы освѣтавахж сичкото туѣ великолѣпнѣ.

Нѣколко испанскы грандове облечены по тогашната мода, разговаряхж са низско тукъ тамъ; а царьтъ, поумысленъ малко, расхождаше са полека въ залата. Когато Жуанъ д' Авила влѣзе въ залата, императорьтъ го позна тосъ часъ; той пристѣпи къмъ него учтиво, но го изгледа съ недоверіе.

— Що ищешъ? рече му найподирь съ благоволятеленъ тонъ.